

primi martyris Stephani reliquijs illustrata.] & cuius Episcopum primum Birinum nominant. Cæterum cum Aquitania in tres Prouincias diuisa est, vt in Notitia Prouinciarum Galliæ legitur, Biturica Primatum conseruante, huius Episcopus, qui antea totius Prouinciæ Metropolitæ erat, Primas illius factus est, & super Burdegalem Elusanumque constitutus ad hoc vsque tempus, quo Burdegala ipsa postremis sæculis Primatum obtinuit. Id enim commune fuit omnibus Galliarum Primatibus, sicut de Arelatenfi, Treuerensi & Lugdunensi dictum est, vt iidem qui cuiusque diocesis ante diuisionem Metropolitæ fuerant, eiusdem postea Primates censerentur. Vnde Otto Frisingensis ait tres in Gallia (dum adhuc in tres Prouincias diuidebatur) Primates fuisse, Treuerensem Belgicæ, Bituricensem Aquitanicæ & Lugdunensem Celticæ. Sed hæc satis de quatuor primis & antiquioribus Galliarum Metropolitibus: aliæ breuius à nobis perstringendæ.

^a Otto Frisingen.
lib. 6, cap. 30.

Rhemi ciuitas, alijs Durocortum Rhemorum, in secunda Belgica ponitur ab Ammiano, dum ait: [Huic annexa secunda est Belgica, qua Ambiani sunt, vrbs inter alias eminens, & Cathelauni & Rhemi] Huius Prouinciæ Metropolis ciuilis est in Notitia Prouinciarum & ciuitatum Galliæ. Sed & quod Rhemensis Episcopus Metropolitanus Ecclesiasticus fuerit dubitationi locus non est, legiturque in epistola Remigij ad Falconem. Episcopum Tungrensem, quæ sic habet: [Fas ergo fuit, vt illicitis ordinationibus tuis à te credideris occupandam loci Mosomagensis Ecclesiam, quam Metropolitanus vrbs Remorum sub ope Christi sua semper ordinatione reuerent.] At non pauci haud satis existimantes Rhemos insignem Belgicæ secundæ Metropolitam antiquam agnoscere, Sanctum Remigium huius Metropolitanam Primatem regni Clodouei ab Hormisda Papa creatum fuisse scribunt; imò & ad eius successores hanc Primatis dignitatem transiisse multis rationibus contendunt. Primum epistola Pontificis illius tuentur, quam refert Flodoardus, & qua vices suas ei committit per omne regnum dicti Clodouei, stante tamen Primatu Arelatenfi: vnde & Rhemensi Primatiæ eisdem limites assignant, quos regno Clodouei. Quod autem Primatus ille ad successores eius transierit, eò certius asseuerant, quod in testamento D. Remigij apud Flodoardum authoritas conuocandorum trium aut quatuor Archiepiscoporum ipsis tribuitur, quod certe Primatum proprium est.

XII.
METROPOLIS ET
PROVINCIA
RHEMENSIS.
^b Amm. Marcel.
lib. 15.

^c Remig. epist. 4.
ad Falconem.

^d Flodoard. lib. 2.
cap. 15.

^e Flodoard. hist.
Rem. lib. 1, c. 18.

Vt autem verum non diffitear, mihi hac in re illis assentiri vix licet, ob certiora antiquitatis monumenta: ac in eo Hincmari & Flodoardi authoritas non parum mihi, sicut & historiæ peritis suspecta est. Hi nimium faciles creduntur fuisse in ijs scribendis, quæ ad Ecclesiæ suæ gloriam conferre iudicant. Nec maioris fidei est testamentum, quod D. Remigio tribuit Flodoardus. Sed vt contrariam sententiam luci exponamus, imprimis non satis sibi met constare videtur Hincmarus, quantum ad illam Primatis dignitatem, quam Beato Remigio tributam esse vult. Hic enim in eius vita apud Flodoardum Synodum describens, qua hæreticus Arianus coram Sancto Remigio Episcopo diuinitus obmutescens, cum ipsi assurgere nollet, ad fidem Catholicam conuersus est, scribit hunc sanctissimum Præsulem ab Episcopis Galliarum ad Concilium inuitatum fuisse: tantum abest vt ipsos munere Primatis fungens conuocaret. Huius verba sunt: [Galliæ Præsules ad Synodum fidei gratia conuenientes, beatum Remigium, vt pote virum diuinis

^f Idem lib. 1, c. 16.